

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14047/2022
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Васић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Чупић, адвокат из ..., ради исељења и утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3128/2020 од 23.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3128/2020 од 23.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3128/2020 од 23.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 477/18 од 14.02.2020. године, ставом првим изреке, наложено је туженој-противтужиљи да се исели са кат.парц. број .. потес ... број ..., земљиште под зградом објектом бр.1 површине 70м², земљиште под зградом објектом бр.2 површине 53м², земљиште под зградом објектом површине 25м², земљиште уз зграде површине 31м², по Листу непокретности број .. и куће од чврстог материјала, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен пред Основним судом у Прокупљу оверен под Ов број 4382/09 од 20.10.2009. године, између парничних странака. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се поништи уговор о купопродаји непокретности закључен пред Основним судом у Прокупљу оверен под Ов број 4382/09 од 20.10.2009. године, између парничних странака и обавезе противтужени да то призна. Ставом четвртим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се наложи РГЗ СКН Прокупље да изврши брисање уписа права својине дозвољеног у корист тужиоца-противтуженог и то кат.парц. бр. .. потес ... бр. ..., земљиште под зградом објектом бр.1 површине 70м², земљиште под зградом објектом бр.2 површине 53м², земљиште под зградом објектом површине 25м², земљиште уз зграде површине 31м², по Листу непокретности број .. и куће од чврстог

материјала, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 87.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3128/2020 од 23.12.2021. године, одбијена је жалба тужене-противтужиље и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена-противтужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом је усвојен тужбени захтев тужиоца-противтуженог и наложено туженој-противтужиљи да се исели са кат.парц. бр. ..., и куће, а одбијен је противтужбени захтев за утврђење ништавости и поништај уговора о купопродаји предметне непокретности, као и да се дозволи брисање уписа права својине тужиоца на тим непокретностима. Наиме, тужилац је са туженом закључио уговор о купопродаји непокретности дана 20.10.2009. године, којим је тужена продала тужиоцу ванкњижну кућу од чврстог материјала на кат.парц. .. КО ..., са правом коришћења те парцеле, за купопродајну цену од 23.000 евра. Купопродајна цена је исплаћена, али тужена није тужиоцу предала у државину наведену непокретност, због чега су нижестепени судови применом чланова 20. став 1, 33. и 37. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, усвојили тужбени захтев и наложили туженој иселење из предметне непокретности. Такође, нижестепени судови су оценили да је предметни уговор о купопродаји непокретности закључен слободном вољом, да није закључен ни под утицајем претњи или какве мане воље, те да се не може нити утврдити ништавост таквог уговора, нити се исти може поништити, па су применом чланова 103. став 1, 111. и 117. став 1. Закона о облигационим односима, такав захтев тужене одбили, као неоснован.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене-противтужиље не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана одлука, у погледу основаности тужбеног захтева, заснована је на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења поднета је 24.04.2015. године. Вредност предмета спора је износ од 100.000,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 827,44 евра (1 евро=120,8553 динара).

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене-противтужиље недозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић